

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Perjantai 8.7.2016

Aattoseurat 18:00

Hannu Pöntinen

Hyvä juhluvieras. Olet lämpimästi tervetullut Vantaan herättäjäjuhlille 2016.

Näitä juhlia on valmisteltu viisi vuotta. Paljon on vettä virrannut Vantaanjoessa siitä, kun Juntusen Simo kysyi voisiko ajatella, että juhlat ovat Vantaalla. Uutena kirkkoherrana lupasin tiedustella asiaa. Nyt olemme aattoseuroissa.

Monista asioista mieleni täyttää ilo. Yhteistyö kaupungin ja hiippakunnan kanssa on ollut todella tiivistä ja rakentavaa, siitä iso kiitos kaupunginjohtajalle ja piispalle sekä muille vastuun kantajille ja yhteistyön tekijöille. Juhlien keskeisiin tehtäviin on löytynyt ammattitaitoisia, aikaansa antavia ja asioihin paneutuneita henkilöitä, todella iso kiitos teille kaikille. Paitsi Vantaan, nämä ovat koko Etelä-Suomen herättäjäjuhlalat. Juhlat on otettu omaksi laajasti ja suuri kiitos lähes puolelletoista tuhannelle talkoolaiselle, joita on tullut ympäri Suomen. Siinä vaiheessa, kun ihmisten kanssa keskustellessa puheenparsi muuttui ”niistä teidän herättäjäjuhlalista” ”meidän herättäjäjuhliksi” tiesin, että juhlalat onnistuvat, oli sää mikä tahansa. Kun juhlalat ovat meidän juhlalat, tärkeintä ei ole suoritus, vaan yhteys; ei tekninen toteutus, vaan elämän jakaminen.

Olemme valmisteluissa noudattaneet kenttätoimikunnan puheenjohtajan Taisto Hintsasen usein esittämää ajatusta: ”Ajatelluilla asioilla on taipumus toteutua, ajatellaan siis positiivisesti.” Valmisteluja on tehty tosissaan, mutta pilke silmäkulmassa. On väitetty, että ”körtin mopo ei keuli”, pidetty maailman ensimmäiset sukelluseurat ja tehty monta muuta asiaa positiivisella mielellä, jotta sinulla parhain juhluvieras olisi hyvät juhlalat. Valmistelut on tehty ja nyt on meidän juhlien aika; valmistelijoiden, talkoolaisten, osallistujien, meidän kaikkien.

Juhlien tunnus ”Kahden maan kansalainen” kuvastaa Vantaan, Suomen monikulttuurisimman kaupungin, ilmettä. Helsinki-Vantaan lentokenttä, juhlien ohjelman tiivistävä juhlapassi ja monet muut asiat muistuttavat, että paitsi Vantaalta, myös muualta Suomesta on lähdetty ja tänne on tultu. Kahden, tai useammankin maan kansalaisten kohtaamisissa on tärkeää, että päästään eroon rajaavasta, ulkoistavasta, muuria rakentavasta ”teidän asiat” -asenteesta. On löydettävä tie avoimempaan, yhteisölliseen, muureihin aukkoja tekevään ”meidän asiat” -asenteeseen. Se ei tarkoita fantasiamaailmaan, kaikki käy -todellisuuteen siirtymistä, jossa ei tunnusteta elämän realiteetteja. Siinä nähdään kahden maan kansalaisuus laajemmassa valossa. Kahden maan kansalaisuus muistuttaa, että Jumalan rakkaus ei tunne rajoja. Kun Jumalan todellisuus on läsnä, niin elämä ja elämän kokeminen on jotain universaalialia huolimatta siitä, mihin maahan olemme sattuneet syntymään. Siinä teidän asiasta tulee yhteinen meidän asia.

Kuten veisasimme, elämän alussa ja taitekohdissa aukeaa tuntematon reitti. Kun reitti on tullut tutummaksi ja elämän pientareille ovat piirtyneet askeleet, saattaa huomata, että kaikki ei mennyt niin kuin oli suunniteltu. Reitti ei kulkenutkaan siellä, missä oletti, mitä haaveili. Herra on antanut ja Herra on ottanut, elämän kipu on tullut tutuksi. Juha Sipilän kyneleet juhlien tunnuslaulun koskettavaa tulkintaa kuunnellessa osoitti, että kipu on läsnä monella. Usein sitä saamme peitettyä, mutta vahvan tulkinnan

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

äärellä suojaus peittää ja kipu tuntuu. Ei ole heidän ja teidän kipua, vaan meidän; läheisen kuoleman suru ja kaipaus, työttömyyden tuska ja taakka, avioeron raastavat vaiheet, kodin ja kotimaan jättäminen, elämän muut yllätykset ja tuskat, toiveiden romahdukset ja pettymykset, elämän vapina.

Kahden maan kansalaisina tiedämme, että elämä ei jää siihen, vapinaan ja kipuun. Ikävä on läsnä, mutta ikävän kohteena on koti. Minulla on täällä puhujapöytä mukana kaksi juhliin matkaa tehnyttä kulkijaa, sympaattiset kōrttiakka ja -ukko Rauha ja Toivo. Heitä on nähty vuoden aikana milloin kehäradalla matkalla juhla-alueella katsomaan, juhlasukkien sisällä lämmittelemässä, vapaaehtoisten tilaisuudessa kutsumassa ihmisiä mukaan. Heille nimiä valittaessa tuli paljon ehdotuksia; Paavo ja Riittaa, Liisaa ja Mattia. Nimeksi valikoituivat kuitenkin Rauha ja Toivo. Kahden maan kansalaisille hyvin sopivat nimet. Elämän rauhattomuuden, pelon, sotien uhan, talouden haasteiden, terrorismin, yksinäisyyden ja kaiken keskellä on läsnä Rauha. Sydämen lepo, koska Jumala on. Kaikessa muutoksen myrskyssä, Brexitin hämmennyksessä, elämän suunnan hävitessä, monenlaisten konkurssien keskellä on Toivo. Sydämen suunta, koska Jumala on. Hän itse sanoo Jeremian kirjassa: ”Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.”

Kahden maan kansalaisina olemme matkalla kohden kotia. Voimme aistia kotia jo täällä, kun jaamme elämää yhdessä. Meidän elämäämme. Siinä saa esimakua siitä, mitä on taivaassa; iloa, rentoa yhdessä oloa, hymyä, sydämen kuplintaa, perilläolon riemua.

Iloitaan yhdessä, eletään rauhassa yhdessä, toivotaan yhdessä. Tervetuloa meidän herättäjäjuhliin.